

“Službeni glasnik Bosne i Hercegovine” br. 84/09

Na temelju članka IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine na 61. sjednici Zastupničkog doma, održanoj 30. rujna 2009. godine, i na 37. sjednici Doma naroda, održanoj 19. listopada 2009. godine, usvojila je

ZAKON O PRIMJENI RIMSKOG STATUTA MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA I SURADNJI S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

DIO PRVI - OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet Zakona)

Ovim se Zakonom propisuju postupci nadležnih tijela u Bosni i Hercegovini u primjeni Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda (u daljnjem tekstu: Rimski statut), pitanje suradnje i pružanja pravne pomoći Međunarodnom kaznenom sudu, kao i osobenosti postupka za kaznena djela propisana člankom 5. Rimskog statuta i za kaznena djela protiv čovječnosti i drugih vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom koja su propisana Kaznenim zakonom Bosne i Hercegovine.

Članak 2. (Značenje izraza)

Osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, pojedini izrazi upotrijebljeni u ovome Zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) Kaznena djela propisana Rimskim statutom: kaznena djela utvrđena u članku 5. Rimskog statuta, ograničena na najteže zločine od značaja za međunarodnu zajednicu kao cjelinu i to:
 - 1) zločin genocida,
 - 2) zločin protiv čovječnosti,
 - 3) ratni zločin i
 - 4) zločin agresije.
- b) Rimski statut: Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda koji je Bosna i Hercegovina ratificirala Odlukom o ratifikaciji ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 2/02).
- c) Tužitelj: tužitelj Međunarodnog kaznenog suda predviđen člankom 42. Rimskog statuta.
- d) Zastupnik: zastupnik Bosne i Hercegovine kojeg svojom odlukom imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine.

Članak 3.

(Nadležnost za obavljanje poslova suradnje i izvršenja odluka Međunarodnog kaznenog suda)

- (1) Zahtjevi za suradnju s Međunarodnim kaznenim sudom i za izvršenje odluka toga suda dostavljaju se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo pravde), ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Nakon što utvrdi da zahtjev iz stavka (1) ovoga članka sadrži podatke predviđene Rimskim statutom, Ministarstvo pravde dostavlja ga nadležnom državnom tijelu iz stavka (5) ovoga članka radi postupanja predviđenog ovim Zakonom, a ako Ministarstvo pravde utvrdi da zahtjev ne sadrži potrebne podatke, zahtjev vraća Međunarodnom kaznenom sudu da ga dopuni odnosno ispravi.
- (3) Ako za obavljanje određenih poslova postoji isključiva nadležnost nekog drugog državnog tijela ili ako će neko drugo državno tijelo lakše obaviti određene poslove suradnje, Ministarstvo pravde tome tijelu prosljeđuje zahtjev za suradnju odnosno odluku Međunarodnog kaznenog suda radi izvršenja.
- (4) Nadležna državna tijela u poslovima suradnje i izvršenja odluka Međunarodnog kaznenog suda postupaju žurno i bez odgode i o tome izvješćuju Ministarstvo pravde.
- (5) U poslovima suradnje i izvršenja odluka Međunarodnog kaznenog suda nadležna tijela su: Sud Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud BiH), Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Tužiteljstvo BiH) i druga tijela sukladno Zakonu o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku).

Članak 4.

(Zastupanje pred Međunarodnim kaznenim sudom)

- (1) Zaštitu prava i interesa Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim kaznenim sudom zastupa osoba koja ima potrebne kvalifikacije za zastupanje pred domaćim sudovima, kao i dodatna stručna znanja i iskustva koja propisuje ministar pravde.
- (2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) imenuje zastupnika Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim kaznenim sudom nakon provedbe javnog poziva za prijavu zainteresiranih kandidata.

Članak 5.

(Komunikacija s Međunarodnim kaznenim sudom)

- (1) Državna tijela komuniciraju s Međunarodnim kaznenim sudom putem Ministarstva pravde na jednom od službenih jezika koji su u uporabi u Bosni i Hercegovini ili na jednom od službenih jezika Međunarodnog kaznenog suda, a u skladu s člankom 87. Rimskog statuta.
- (2) Komunikacija Bosne i Hercegovine s Međunarodnim kaznenim sudom odvija se putem Ministarstva pravde, a u slučaju žurnosti ili kada za to postoje drugi opravdani razlozi, komunikacija se može odvijati i izravno.
- (3) Ako to nije u suprotnosti sa zakonom i svrhom postupanja prema st. (1) i (2) ovoga članka, komunikacija u pogledu određenih pitanja može se ostvariti i putem Interpola, o čemu se bez odgode obavještava Ministarstvo pravde.

Članak 6.

(Primjena domaćeg zakonodavstva)

(1) Državna tijela nadležna za postupanje u poslovima suradnje i izvršenja odluka Međunarodnog kaznenog suda obavljaju radnje na način propisan Zakonom o kaznenom postupku, Kaznenim zakonom Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Kazneni zakon) i drugim zakonima Bosne i Hercegovine kojim je uređeno ovo područje.

(2) Zakoni i drugi propisi Bosne i Hercegovine koji se primjenjuju u obavljanju poslova suradnje tumače se i primjenjuju sukladno pravnom poretku Bosne i Hercegovine, a na način koji odgovara ciljevima i smislu Rimskog statuta.

Članak 7.
(Propisi o imunitetu)

Propisi o imunitetima i povlasticama predviđeni posebnim zakonima u Bosni i Hercegovini neće se primjenjivati u postupku za kaznena djela iz članka 1. ovoga Zakona.

Članak 8.
(Zaštita svjedoka, žrtava i drugih osoba)

U postupku obavljanja poslova suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom primjenjivat će se propisi Bosne i Hercegovine koji se odnose na zaštitu svjedoka, žrtava i drugih osoba.

DIO DRUGI - KAZNENI PROGON U BOSNI I HERCEGOVINI

Članak 9.
(Nadležnost za postupanje)

(1) Tužiteljstvo BiH i Sud BiH nadležni su voditi kazneni postupak protiv počinitelja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona.

(2) Međunarodni kazneni sud nadležan je voditi kazneni postupak protiv počinitelja kaznenih djela iz članka 1. ovoga Zakona kada bi inače bili nadležni za postupanje Tužiteljstvo BiH i Sud BiH, samo ako su ispunjeni uvjeti iz članka 17. Rimskog statuta.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, u Bosni i Hercegovini neće se nastaviti kazneni progon kada se postupak već vodi pred Međunarodnim kaznenim sudom i u tom će slučaju Bosna i Hercegovina ustupiti kazneni progon Međunarodnom kaznenom sudu sukladno odredbama Rimskog statuta i ovoga Zakona.

Članak 10.
(Prijava kaznenog djela)

(1) Sva državna tijela, pravne i fizičke osobe dužni su Tužiteljstvu BiH prijaviti saznanje o počinjenom kaznenom djelu iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda, bez obzira gdje je kazneno djelo počinjeno, ako nije riječ o kaznenom djelu za koje se već vodi postupak u Bosni i Hercegovini, pred Međunarodnim kaznenim sudom ili nadležnim sudom neke druge države.

(2) Tužiteljstvo BiH pokreće kazneni progon ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni Zakonom o kaznenom postupku, a o poduzetim radnjama putem Ministarstva pravde obavještava Međunarodni kazneni sud.

(3) Ako se kazneni postupak iz stvarnih ili pravnih razloga ne može pokrenuti u Bosni i Hercegovini, tužitelj Tužiteljstva BiH o tome obavještava Ministarstvo pravde koje, sukladno članku

14. Rimskog statuta, tužitelju Međunarodnog kaznenog suda prijavljuje izvršenje kaznenog djela iz nadležnosti toga suda.

Članak 11.
(Obavijest tužitelja)

(1) Kada tužitelj Međunarodnog kaznenog suda obavijesti Ministarstvo pravde da postoje razlozi za pokretanje kaznenog postupka u Bosni i Hercegovini za kazneno djelo iz članka 5. Rimskog statuta, Ministarstvo pravde bez odgode obavještava Tužiteljstvo BiH.

(2) Nakon što primi obavijest iz stavka (1) ovoga članka tužitelj Tužiteljstva BiH, u suradnji s drugim nadležnim tijelima, ukoliko se u Bosni i Hercegovini već ne vodi postupak, poduzima potrebne mjere radi otkrivanja kaznenog djela i počinitelja u svrhu pokretanja kaznenog postupka, a o rezultatima postupka obavještava Ministarstvo pravde.

(3) Ministarstvo pravde dužno je u roku od mjesec dana od dana zaprimanja obavijesti iz stavka (1) ovoga članka obavijestiti tužitelja Međunarodnog kaznenog suda o tome je li u Bosni i Hercegovini pokrenut kazneni postupak.

(4) Ako je obavijest iz stavka (1) ovoga članka dana kao povjerljiva, njezin se sadržaj smatra službenom tajnom za sva državna tijela i osobe koje saznaju njezin sadržaj.

Članak 12.
(Prepuštanje kaznenog progona)

(1) Ako je u Bosni i Hercegovini pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo iz članka 5. Rimskog statuta, tužitelj Tužiteljstva BiH će putem Ministarstva pravde zatražiti od Međunarodnog kaznenog suda da Bosni i Hercegovini prepusti kazneni progon.

(2) Ukoliko Međunarodni kazneni sud ne prepusti kazneni progon, na obrazložen prijedlog tužitelja Tužiteljstva BiH, ministar pravde može uložiti žalbu sukladno Rimskom statutu i Pravilima o postupku i dokazima.

(3) Ako žalba iz stavka (2) ovoga članka bude odbijena, obustavlja se kazneni postupak pokrenut u Bosni i Hercegovini.

(4) Obustava kaznenog postupka traje do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom, nakon čega tužitelj Tužiteljstva BiH donosi rješenje o obustavi kaznenog postupka za kazneno djelo o kojem je odlučio Međunarodni kazneni sud.

(5) Ako Međunarodni kazneni sud, sukladno Rimskom statutu i Pravilima o postupku i dokazima, prepusti Bosni i Hercegovini kazneni progon za kazneno djelo iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda, tužitelj Tužiteljstva BiH poduzima potrebne radnje sukladno Zakonu o kaznenom postupku i o poduzetim radnjama putem Ministarstva pravde izvješćuje Međunarodni kazneni sud.

(6) U slučaju iz stavka (5) ovoga članka od Međunarodnog kaznenog suda može se zatražiti ustupanje prikupljenih dokaza.

DIO TREĆI - PRAVNE POSLJEDICE POSTUPKA PRED MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

Članak 13.
(Ne bis in idem)

(1) Protiv osobe o čijoj je krivnji pravomoćno odlučio Međunarodni kazneni sud ne može se za isto kazneno djelo pokrenuti niti voditi kazneni postupak u Bosni i Hercegovini niti se može izvršiti prethodna presuda domaćeg suda, koja se odnosi na isto kazneno djelo.

(2) Protiv osobe koja je u Bosni i Hercegovini pravomoćom presudom oslobođena ili osuđena, odnosno glede koje je doneseno rješenje o obustavi kaznenog postupka, ne može se pokrenuti ili voditi kazneni postupak za isto kazneno djelo pred Međunarodnim kaznenim sudom, osim kada su za to ispunjeni uvjeti iz članka 20. stavak 3. Rimskog statuta.

Članak 14.

(Nemogućnost istovremenog postupanja)

(1) Protiv iste osobe ne može se za isto kazneno djelo pokrenuti kazneni postupak u Bosni i Hercegovini ako se za to kazneno djelo već vodi postupak pred Međunarodnim kaznenim sudom, koji je pokrenut prije kaznenog postupka u Bosni i Hercegovini.

(2) Protiv iste osumnjičene osobe ne može se za isto kazneno djelo voditi kazneni postupak u Bosni i Hercegovini istovremeno s postupkom pred Međunarodnim kaznenim sudom.

(3) Postupak u Bosni i Hercegovini prekinut će se ako Međunarodni kazneni sud protiv iste osumnjičene osobe i za isto kazneno djelo započne ili već vodi kazneni postupak. Prekid postupka teče od dana predaje osumnjičene osobe Međunarodnom kaznenom sudu, odnosno njegovim pojavljivanjem pred tim sudom na drugi način.

(4) Ako je presuda Suda BiH postala pravomoćna, neće se izvršiti, a ako je izvršenje u tijeku, bit će prekinuto s danom kada osuđenik bude predan Međunarodnom kaznenom sudu, sukladno odredbama Rimskog statuta.

(5) Za vrijeme prekida kaznenog postupka ili prekida postupka izvršenja kazne u Bosni i Hercegovini ne teče zastara kao ni rokovi za poduzimanje pojedinih postupovnih radnji.

Članak 15.

(Pokretanje obustavljenog postupka)

(1) Kazneni postupak koji se vodio u Bosni i Hercegovini, a obustavljen je radi vođenja postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom, može se nastaviti u Bosni i Hercegovini ako Međunarodni kazneni sud nije svojom presudom odlučio o krivnji optuženika za jedno ili više kaznenih djela za koja se u Bosni i Hercegovini vodio kazneni postupak. U tom slučaju može se i izvršiti pravomoćna presuda Suda BiH ili nastaviti izvršenje kazne koje je prekinuto, kao i započeti kazneni postupak u slučaju kada do njegova pokretanja nije došlo stoga što je postupak vođen pred Međunarodnim kaznenim sudom.

(2) Kada su presudom Međunarodnog kaznenog suda obuhvaćena samo neka kaznena djela za koja postoji pravomoćna presuda Suda BiH, vijeće će izmijeniti presudu u pogledu kazne, primjenjujući na odgovarajući način odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na izmjenu presude prema pravilima za ponavljanje postupka.

DIO ČETVRTI - SURADNJA S MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM

Članak 16.

(Načela suradnje)

(1) Sukladno članku 93. Rimskog statuta, sva državna tijela surađuju potpuno i u dobroj vjeri s Međunarodnim kaznenim sudom radi pružanja pravne pomoći tome sudu.

(2) Sadržaj zahtjeva za pružanje pravne pomoći koji upućuje Međunarodni kazneni sud smatra se službenom tajnom i može biti objavljen, potpuno ili djelomično, jedino kada je to potrebno radi izvršenja zahtjeva ili iz drugih posebno važnih okolnosti i uz prethodno odobrenje Međunarodnog kaznenog suda.

(3) Nadležno državno tijelo će u postupku pružanja pravne pomoći Međunarodnom kaznenom sudu poduzeti i radnje čije provođenje Međunarodni kazneni sud nije posebno zahtijevao, ako je provođenje tih radnji izravno povezano s ciljem pružanja pravne pomoći, ili kada je to nužno radi otkrivanja počinitelja kaznenoga djela i prikupljanja dokaza potrebnih za postupak pred Međunarodnim kaznenim sudom i ako bi u protivnome pribavljanje tih dokaza bilo onemogućeno ili znatno otežano.

Članak 17.

(Prisutnost zastupnika Međunarodnog kaznenog suda)

(1) Državno tijelo koje poduzima radnju pravne pomoći, na zahtjev Međunarodnog kaznenog suda, dopustit će njegovim zastupnicima da prisustvuju izvođenju radnje međunarodne pravne pomoći, pri čemu im se omogućuje postavljati pitanja i stavljati prijedloge, a na njihov pismeni i obrazloženi zahtjev može im se omogućiti video i zvučno snimanje radnje, ako to ne bi ometalo izvođenje radnje ili bilo u suprotnosti s opravdanim interesima osoba koje prisustvuju radnji odnosno ciljevima kaznenog postupka.

(2) Zastupnicima Međunarodnog kaznenog suda, na njihov zahtjev, dostavlja se preslika zapisnika odnosno video i zvučne snimke radnje pravne pomoći.

Članak 18.

(Radnje zastupnika Međunarodnog kaznenog suda na teritoriju Bosne i Hercegovine)

(1) Iznimno, na zahtjev Međunarodnog kaznenog suda, može se dopustiti zastupnicima toga suda da provedu pojedine radnje na području Bosne i Hercegovine, čijem provođenju obvezno prisustvuje osoba iz tijela koje bi u Bosni i Hercegovini bilo nadležno za provođenje te radnje.

(2) Zastupnici Međunarodnog kaznenog suda ne mogu pri izvođenju radnji iz stavka (1) ovoga članka rabiti prisilne mjere, lišiti slobode građana, ograničavati ustavna prava građana niti prava koja se odnose na svjedoke, vještake, osumnjičenike i optuženike iz Zakona o kaznenom postupku.

Članak 19.

(Odgoda izvršenja zahtjeva Međunarodnog kaznenog suda)

Na prijedlog državnog tijela nadležnog za postupanje, Ministarstvo pravde može odgoditi izvršenje zahtjeva za pružanje pravne pomoći Međunarodnom kaznenom sudu kada je to u interesu kaznenog postupka koji se vodi u Bosni i Hercegovini ili prigovora dopuštenosti pokretanja ili vođenja postupka pred Međunarodnim kaznenim sudom (čl. 94. i 95. Rimskog statuta).

Članak 20.

(Konzultacije)

U slučaju postojanja stvarnih ili pravnih razloga koji bi mogli spriječiti ili otežati izvršenje zahtjeva za pružanje pravne pomoći Međunarodnom kaznenom sudu, a osobito ako je riječ o razlozima navedenim u članku 97. Rimskog statuta, nadležno državno tijelo o tome bez odgode obavještava

Ministarstvo pravde, koje obavlja konzultacije sa zastupnicima Međunarodnog kaznenog suda o načinu otklanjanja smetnji.

Članak 21.

(Preuzimanje postupka od Međunarodnog kaznenog suda)

- (1) U slučaju kada Međunarodni kazneni sud prepusti Bosni i Hercegovini kazneni progon sukladno Rimskom statutu i Pravilima o postupku i dokazima, tužitelj Tužiteljstva BiH poduzima kazneni progon uzimajući kao osnovu za optužbu činjenice na kojima se temeljila optužba pred Međunarodnim kaznenim sudom.
- (2) Postupak u Bosni i Hercegovini provodi se uz primjenu Zakona o kaznenom postupku.
- (3) Dokazi koje je pribavio ili izveo Međunarodni kazneni sud mogu se koristiti u kaznenom postupku u Bosni i Hercegovini samo ako su pribavljeni odnosno izvedeni sukladno Rimskom statutu i Pravilima o postupku i dokazima. Postojanje ili nepostojanje činjenica koje se dokazuju tim dokazima cijeni se prema Zakonu o kaznenom postupku.
- (4) Zastupnici Međunarodnog kaznenog suda mogu prisustvovati postupku u svim stadijima i može im se pružiti svaka obavijest o tijeku postupka.

DIO PETI - LIŠENJE SLOBODE, PRITVOR I PREDAJA

Članak 22.

(Zahtjev Međunarodnog kaznenog suda za lišenje slobode i predaju osobe)

- (1) Lišenje slobode osobe i njezina predaja obavlja se na temelju zahtjeva za predaju Međunarodnom kaznenom sudu i provodi se prema odredbama Rimskog statuta, ovoga Zakona i Zakona o kaznenom postupku.
- (2) Zahtjev Međunarodnog kaznenog suda za lišenje slobode osobe i njezinu predaju ili za privremeno lišenje slobode osobe koja se nalazi na teritoriju Bosne i Hercegovine ili za koju Međunarodni kazneni sud smatra da je na teritoriju Bosne i Hercegovine dostavlja se Tužiteljstvu BiH putem Ministarstva pravde.
- (3) Tužiteljstvo BiH dužno je u roku od osam dana utvrditi sadrži li zahtjev podatke i dokumentaciju sukladno čl. 91. i 92. Rimskog statuta, a posebno podatke potrebne za utvrđivanje identiteta osobe, i nepotpun zahtjev putem Ministarstva pravde vratiti Međunarodnom kaznenom sudu s uputom za dopunu zahtjeva odnosno za otklanjanje njegovih nedostataka.

Članak 23.

(Obvezna obrana u postupku predaje)

- (1) Osoba čiju predaju zahtijeva Međunarodni kazneni sud mora imati branitelja od prvog saslušanja i tijekom trajanja postupka predaje.
- (2) Ako osoba čija se predaja zahtijeva ne osigura branitelja ili ako izjavi da neće uzeti branitelja, branitelj će se postaviti po službenoj dužnosti sukladno Zakonu o kaznenom postupku.

Članak 24.

(Stranke u postupku predaje)

- (1) Stranke u postupku predaje su osobe čija se predaja traži i tužitelj Tužiteljstva BiH.

(2) Zastupnik Međunarodnog kaznenog suda ima pravo prisustvovati svim radnjama u postupku predaje, ali nema svojstvo stranke u postupku.

Članak 25.

(Lišenje slobode)

(1) Ministarstvo pravde, bez odgode, dostavlja zahtjev Međunarodnog kaznenog suda za lišenje slobode osobe Tužiteljstvu BiH.

(2) Tužitelj Tužiteljstva BiH dužan je, postupajući po zahtjevu Međunarodnog kaznenog suda, poduzeti sve radnje sukladno Zakonu o kaznenom postupku i u suradnji s drugim tijelima gonjenja osobu lišiti slobode.

(3) Osoba lišena slobode, u smislu stavka (2) ovoga članka, ima sva prava sukladno Zakonu o kaznenom postupku.

(4) Ako se osoba krije ili se nalazi u bjekstvu, poduzet će se potrebne mjere sukladno Zakonu o kaznenom postupku i donijeti naredba o raspisivanju tjeralice radi pronalaženja, lišenja slobode i sprovođenja tužitelju Tužiteljstva BiH.

Članak 26.

(Postupak u istrazi)

(1) Tužitelj Tužiteljstva BiH kojem je dovedena osoba poučit će ju o njezinim pravima, sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku, i nakon što ustanovi da je riječ o osobi čije je lišenje slobode, privremeno lišenje slobode ili predaju zatražio Međunarodni kazneni sud, upoznat će je sa zahtjevom i optužbama koje joj se stavljaju na teret i o tome ispitati.

(2) Nakon što tužitelj ustanovi identitet osobe na koju se odnosi zahtjev Međunarodnog kaznenog suda, dostavit će Sudu BiH prijedlog za određivanje pritvora.

(3) Prema osobi iz stavka (2) ovoga članka primijenit će se odgovarajuće odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na određivanje i trajanje pritvora.

Članak 27.

(Dobrovoljna predaja u postupku istrage)

(1) Tužitelj Tužiteljstva BiH tijekom saslušanja posebno utvrđuje pristaje li osoba dobrovoljno se predati Međunarodnom kaznenom sudu.

(2) Ako osoba potvrdi dobrovoljnu predaju Međunarodnom kaznenom sudu i istovremeno se odrekne prava na žalbu u postupku predaje, tužitelj će zatražiti određivanje pritvora samo ako je za to ispunjen koji od razloga utvrđenih Zakonom o kaznenom postupku. U protivnome, osoba se pušta na slobodu uz određivanje jamstva, zabrane napuštanja boravišta odnosno drugih ograničenja osobne slobode propisanih Zakonom o kaznenom postupku.

(3) Tužitelj Tužiteljstva BiH odmah obavještava Ministarstvo pravde i Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine o pristanku osobe radi provođenja predaje Međunarodnom kaznenom sudu.

(4) Izjava iz stavka (2) ovoga članka ne može se opozvati.

Članak 28.

(Postupak pred sudskim vijećem)

(1) Ako osoba tijekom istrage ne potvrdi dobrovoljnu predaju Međunarodnom kaznenom sudu, tužitelj Tužiteljstva BiH dostavlja Sudu BiH zahtjev Međunarodnog kaznenog suda uz obrazložen prijedlog kojim traži da Sud BiH donese odluku o predaji osobe Međunarodnom kaznenom sudu.

(2) Odluku iz stavka (1) ovog članka donosi vijeće sastavljeno od trojice sudaca.

(3) U postupku odlučivanja o zahtjevu Međunarodnog kaznenog suda za predaju osobe vijeće će upoznati osobu sa zahtjevom i optužbama koje joj se stavljaju na teret i o tome ju ispitati, kao i o drugim okolnostima važnim za odlučivanje o zahtjevu Međunarodnog kaznenog suda.

Članak 29.

(Odluka o zahtjevu za predaju)

(1) Vijeće iz članka 28. stavak (2) ovoga Zakona donosi rješenje kojim udovoljava zahtjevu za predaju osobe Međunarodnom kaznenom sudu ako utvrdi da se zahtjev odnosi na osobu protiv koje se vodi postupak za predaju i da je riječ o kaznenom djelu za koje je Međunarodni kazneni sud nadležan prema Rimskom statutu.

(2) Ako prema Rimskom statutu postoje zapreke za predaju, vijeće će rješenjem odbiti zahtjev Međunarodnog kaznenog suda. Ako je zahtjev za predaju odbijen, postupak predaje može se obnoviti primjenom odredaba o ponavljanju postupka propisanih Zakonom o kaznenom postupku ili na temelju novoga zahtjeva Međunarodnog kaznenog suda.

(3) Nakon donošenja rješenja o predaji pritvor može trajati do predaje osobe, ali ne dulje od roka predviđenog odgovarajućim odredbama Zakona o kaznenom postupku za trajanje pritvora.

Članak 30.

(Dobrovoljna predaja u sudskom postupku)

(1) Tijekom sudskog postupka osoba može dati izjavu na zapisnik da se želi dobrovoljno predati Međunarodnom kaznenom sudu i da se odriče prava na žalbu u postupku predaje. Takva se izjava ne može opozvati.

(2) U slučaju iz stavka (1) ovoga članka vijeće donosi rješenje kojim se obustavlja postupak za predaju i o tome obavještava Ministarstvo pravde i Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine radi provođenja dobrovoljne predaje.

(3) U slučaju iz stavka (1) ovoga članka može se produljiti pritvor samo ako za to postoji neki od razloga utvrđenih Zakonom o kaznenom postupku. U protivnome, osoba se pušta na slobodu uz određivanje jamstva, zabrane napuštanja boravišta odnosno drugih ograničenja osobne slobode propisanih Zakonom o kaznenom postupku.

Članak 31.

(Žalba na rješenje o predaji)

(1) Na rješenje kojim se udovoljava zahtjevu Međunarodnog kaznenog suda za predaju osobe tužitelj, osoba čija se predaja traži i njegov branitelj imaju pravo žalbe u roku od osam dana od dana primitka rješenja.

(2) Žalba zadržava izvršenje rješenja, a o njoj odlučuje Apelacijski odjel Suda BiH.

(3) Na postupak odlučivanja o žalbi na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na odlučivanje o žalbi na presudu.

Članak 32.
(Izvršnost rješenja)

- (1) Pravomoćno rješenje kojim se dopušta predaja osobe Međunarodnom kaznenom sudu konačno je.
- (2) Protiv rješenja iz stavka (1) ovoga članka može se uložiti apelacija Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine.
- (3) Ministar pravde može privremeno odgoditi predaju osobe zbog njezine bolesti ili drugog naročito opravdanog razloga.

Članak 33.
(Dostava rješenja)

Pravomoćno i izvršno rješenje kojim je odlučeno o zahtjevu Međunarodnog kaznenog suda za predaju osobe dostavlja se Međunarodnom kaznenom sudu putem Ministarstva pravde.

Članak 34.
(Predaja osumnjičene osobe)

Predaju osobe Međunarodnom kaznenom sudu, na temelju izjave o dobrovoljnoj predaji ili na temelju pravomoćnog i konačnog rješenja o predaji, obavlja Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine.

DIO ŠESTI - IZVRŠENJE PRESUDE I DRUGIH ODLUKA MEĐUNARODNOG KAZNENOG SUDA

Članak 35.
(Izvršenje presude i drugih odluka Međunarodnog kaznenog suda)

- (1) Bosna i Hercegovina izvršit će presudu i drugu odluku Međunarodnog kaznenog suda primjenjujući Rimski statut i druge propise Međunarodnog kaznenog suda te odgovarajuće odredbe domaćega prava.
- (2) Bosna i Hercegovina će bez odgode obavijestiti Međunarodni kazneni sud o stvarnim ili pravnim razlozima koji onemogućavaju ili ograničavaju izvršenje presude ili druge odluke te se posavjetovati sa Sudom o načinu daljnjeg postupanja.

Članak 36.
(Prihvat osuđenika)

Bosna i Hercegovina prihvatit će na izdržavanje kazne osuđenike pred Međunarodnim kaznenim sudom sukladno sporazumu koji se sklapa za svaki slučaj posebno.

DIO SEDMI - SUDJELOVANJE U RADU SKUPŠTINE DRŽAVA STRANAKA I DRUGIH TIJELA SUDA

Članak 37.
(Sudjelovanje u radu Skupštine država stranaka i drugih tijela Suda)

- (1) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vijeća ministara, imenuje zastupnika Bosne i Hercegovine za rad u Skupštini država stranaka.

(2) U radu Skupštine uz zastupnika iz stavka (1) ovog članka mogu sudjelovati jedan ili više zamjenika zastupnika, te stručnjaci za međunarodno kazneno pravo.

(3) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na prijedlog Vijeća ministara, sukladno Rimskom statutu i drugim aktima Međunarodnog kaznenog suda osigurava odgovarajuće sudjelovanje zastupnika Bosne i Hercegovine u radu drugih tijela Međunarodnog kaznenog suda.

Članak 38.

(Izbori i imenovanja u Međunarodnom kaznenom sudu)

(1) Visoko sudbeno i tužiteljsko vijeće Bosne i Hercegovine, sukladno Zakonu o Visokom sudbenom i tužiteljskom vijeću Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 25/04, 93/05, 48/07 i 15/08) i Rimskom statutu, provodi postupak izbora sudaca koji će biti predloženi za imenovanje u Međunarodni kazneni sud.

(2) U slučaju kada je Rimskim statutom ili drugim aktom Međunarodnog kaznenog suda predviđen poseban postupak za izbor ili imenovanje zastupnika u druga tijela, Vijeće ministara provest će postupak primjenjujući odgovarajuće odredbe domaćega prava.

Članak 39.

(Financiranje Međunarodnog kaznenog suda)

(1) Financijska sredstva kojim Bosna i Hercegovina doprinosi radu Međunarodnog kaznenog suda osiguravaju se u proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine, a sukladno kriterijima Organizacije ujedinjenih naroda.

(2) Troškove pravne pomoći i suradnje Bosne i Hercegovine i Međunarodnog kaznenog suda podmiruje svaka od strana sukladno članku 100. Rimskog statuta.

DIO OSMI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 40.

(Primjena odredaba Zakona koje se odnose na Međunarodni kazneni sud)

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na Međunarodni kazneni sud i suradnju s Međunarodnim kaznenim sudom, kao i na lišenje slobode i predaju osobe, primjenjuju se na kaznena djela iz članka 5. Rimskog statuta, počinjena nakon stupanja na snagu Rimskog statuta (6. ožujka 2002. godine).

Članak 41.

(Stupanje na snagu ovoga Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

PSBiH, broj 445/09
19. listopada 2009. godine
Sarajevo

Predsjedatelj
Zastupničkog doma
Parlamentarne skupštine BiH
Dr. **Milorad Živković**, v. r.

Predsjedatelj
Doma naroda
Parlamentarne skupštine BiH
Ilija Filipović, v. r.